

SKAUTI KOMÁROV

historie komárovských skautů

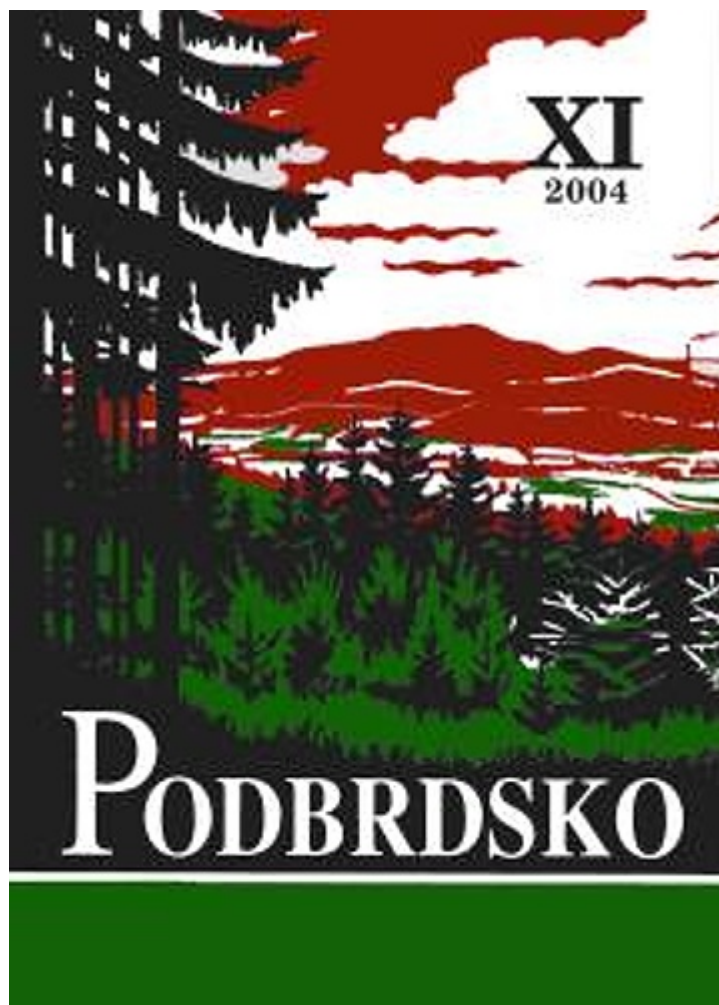
info@skautikomarov.cz

+420 604 716 476

www.skautikomarov.cz

Zajímavosti: Josef Horký – Marabu

Sborník Podbrdsko XI (2004)

Jedním z mála zdrojů, ve kterých se postupně daří objevovat materiály a dokumenty týkající se komárovských skautů, je archiv z pozůstalosti **Josefa Horkého** z Příbrami. Tento archiv je velice rozsáhlý a doposud ještě nebyl zcela zpracován a roztříděn. Jeho část týkající se skautů z Březových hor a Příbrami je uložena ve fondu Státního okresního archivu Příbram pod značkou **NAD 1676 - Svaz junáků - skautů I. a II. oddíl Březové Hory (1919-1990)**. Zbývající materiály, které se vážou ke skautským oddílům v ostatních obcích a městech podbrdské oblasti, se nacházejí ve Skautském archivu, který spadá pod [Skautský institut v Praze](#).

Rodák z Březových Hor **Josef Horký - skautským jménem Marabu** - byl velice zajímavou osobností, jejíž význam zdaleka přesahuje lokální charakter podbrdského skautingu a která vtiskla nesmazatelné stopy do skautské historie v Čechách i na Slovensku. S laskavým svolením vedení Státního okresního archivu v Příbrami si zde dovoluji publikovat článek **Václava Veselého**, který byl otištěn v roce 2004 ve sborníku Podbrdsko XI (vydal [Státní okresní archiv v Příbrami](#) a [Hornické muzeum Příbram](#)), a který popisuje nejvýznamnější momenty ze života tohoto muže, jenž ač nevědomky, zásadně přispěl i k mému pátrání.

Josef Horký se narodil 11. února 1904 v Březových Horách, jako jediný syn ze šesti dětí. Navštěvoval příbramské gymnázium, které nedokončil, a v roce 1922 odchází na Slovensko, kde působí jako úředník Finanční správy. Slovensko se mu stává domovem až do vypuknutí druhé světové války.

Skautovat začal s hochy z příbramské reálky, v jejichž budově se i scházeli. V té době vedl chlapeckou družinu Junáků – Psohlavců student učitelského ústavu **František Kupka**.

V listopadu 1919 se březohorští rozhodli založit doma oddíl. Zároveň začali psát kroniku, kterou pečlivě vedli, a zaznamenávali veškeré dění v oddílu. Postupně bylo popsáno 16 sešitů, které se dodnes dochovaly. Kronika je přímým svědkem skautských výletů, putovních táborů od brdské pahorkatiny až po šumavské hory. Stala se krásnou relikvií, která je dokladem krušných, ale i radostných počátků skautingu na Příbramsku.

V tomto roce pod Zvíkovem na řece Otavě skládá Marabu slib věrnosti skautingu. Píše: *„Jsem příliš slab, než abych mohl vylíčit krásu noci i sílu dojmů, které duši přímo uchvacovaly v radosti nad tím, že mi bylo dopřáno něco dávno touženého – nový život, v plné jeho kráse a velebnosti. V hlavě, která ponořena byla v dlaních, rodilo se a současně uzrávalo pevné rozhodnutí – chci věnovat svůj celý život velkému hnutí, které povstalo voláním mnohých a k potřebě miliónů, chci atomem vlastní práce přispěti stavbě velkého díla. Jsem rozhodnut.“* Tím vyslovil krédo své příští cesty, kterou s pečlivostí sobě vlastní plnil veškerý svůj život.

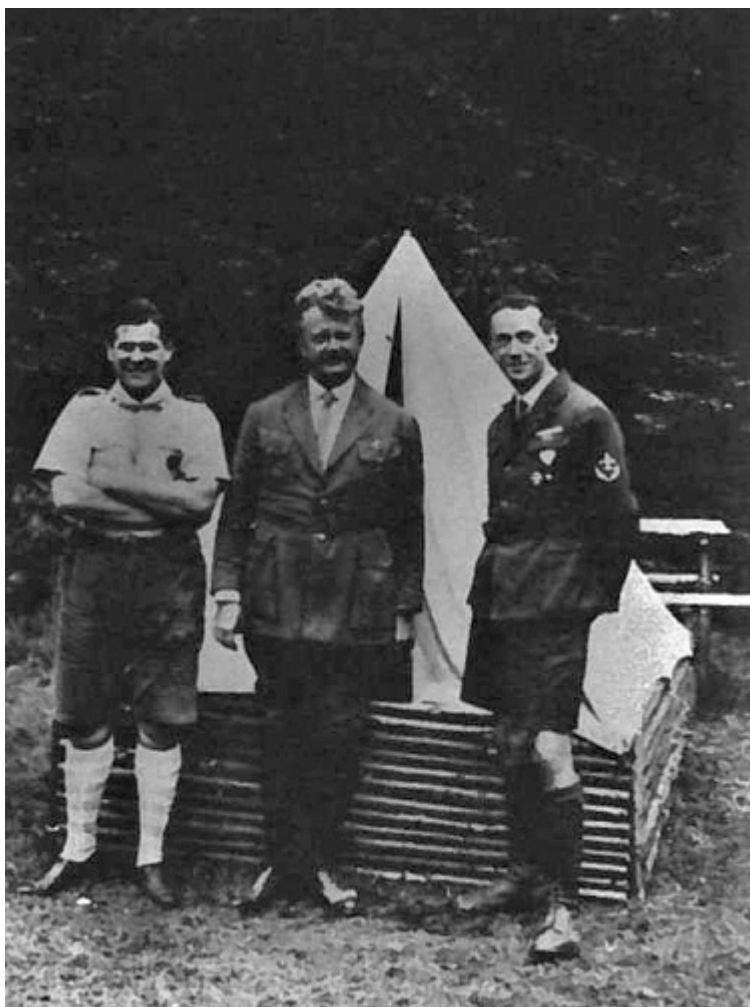
Josef Horký (Marabu) – září 1983

Zdroj: Podbrdsko XI (2004)

V květnu roku 1921 se v Příbrami uskutečnil slet Psohlavců za účasti starosty **Norberta Pokorného**, náčelníka **Dr. Jana Hořejšího** a **prof. Miloše Seiferta**. O rok později část Psohlavců vstupuje do Svazu skautů a tento směr podporuje i Josef Horký.

Začátkem roku 1923 zakládá Josef Horký oddíl oldskautů v Trenčíně a nastává anabáze předlouhých roků, které Marabu věnuje junáctví. Je jmenován župním zpravodajem několika okresů a zvolen do organizačního odboru Svazu skautů. V roce 1925 je mu udělena **Stříbrná svastika** – jako jednomu z deseti prvních. Stává se spolupracovníkem **Františka Elstnera** (zakladatele Lesních škol) a jeho práce na poli instruktorském pro Slovensko i Podkarpatskou Rus jsou nedocenitelné.

Rok 1931 jej zastihne na 1. světovém sjezdu roverů – skautů ve Švýcarsku (4. sjezdu se zúčastní v roce 1935 ve Švédsku). V roce 1933 je účastníkem světového Jamboree v Maďarsku. Je jmenován zpravodajem i dopisovatelem v řadě deníků a časopisů. Jeho činnost vrcholí v Bratislavě, kde v roce 1935 zakládá a vede osmdesátičlenný 4. oddíl skautů, od vlčat až po rovery. Stává se zemským náčelníkem pro Slovensko. Po návratu do Čech vede převážně Lesní školy (Březnice, Žloukovice, Jinošov, Nedamov, [Zbiroh](#)). V roce 1969 je jmenován vedoucím pracovní skupiny pro dějiny skautingu a byl mu udělen **Řád junácké lilie**.

Slovenská lesní škola na Krásně – Svatý Martin (srpen 1930)

Zleva: František Elstner, A.B. Svojsík, Josef Horký

I když byla činnost skautingu v době nacismu a komunismu násilně přerušena, jeho pracovní píle i svědomitost se nadále zabývají shromažďováním a tříděním historického materiálu. S příbramskými skauty spoluzakládá a vede skupinu **Arch Scout**, která se zabývá studiem dokumentů, archiválií, memorabilií junácké minulosti i současnosti. Skupina se rozrůstá na Moravu a Slovensko, časté kontakty jsou prakticky iniciovány s celým skautským světem. Vzniká tak – formou [samizdatu](#) – jeden z nejrozsáhlejších junáckých archivů a zjara roku 1990 si ústředí Junáka odváží na třicet velkých svazků těchto vzácných písemností.

Josef Horký zakládal veškerou svou činnost na skromnosti, čestnosti a veliké pracovní pili. Může se tak pyšnit obrovským kusem odvedené práce, ať už jako spoluvůdce skautingu na Slovensku a Podkarpatské Rusi, vůdce největšího počtu Lesních škol u nás, nebo jako vůdčí osobnost disidentské skupiny Arch Scout a archivář Náčelnictva. Zemřel 26. března 1990 v Příbrami a je pochován na březohorském hřbitově.

Hrob Josefa Horkého na březohorském hřbitově v Příbrami
(květen 2021)

Řád čestné lilie v trojlístku
(zdroj: Skautský institut – Skautský archiv)